

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

tytułem głównym:

- stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu skarżącego z dnia 4 lipca 2019 r.
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zadośćuczynienia w kwocie 20 000 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania;

tytułem subsydiarnym:

- stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu grupy politycznej ENF;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu skarżącego z dnia 4 lipca 2019 r.;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zadośćuczynienia w kwocie 20 000 EUR;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi co do zasady pięć zarzutów, które są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-154/20 IY/Parlament lub do nich podobne.

Subsidiarnie skarżący podnosi zarzut niezgodności z prawem rozwiązania europejskiej grupy politycznej ENF. Twierdzi on, że skoro decyzja o rozwiązaniu była niezgodna z prawem, gdyż była obarczona wadami w postaci oczywistego błędu w ocenie i nadużycia władzy, decyzja o zwolnieniu oparta wyłącznie na tym rozwiązaniu jest zatem również niezgodna z prawem i należy stwierdzić jej nieważność.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2020 r. – JB/ Cedefop

(Sprawa T-159/20)

(2020/C 201/42)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: JB (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Szkolenia Zawodowego (zwane dalej „Cedefop”)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Cedefopu z dnia 19 stycznia 2020 r.;
- zasądzenie od Cedefopu na rzecz skarżącego całkowitej kwoty 442 276,78 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji polegającego na badaniu żądania odszkodowawczego strony skarżącej przez urzędnika Cedefopu mającego status świadka; naruszenie art. 11a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia domniemania niewinności w ramach badania wniosku złożonego przez stronę skarżącą na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego, co potwierdza dorozumiana decyzja o oddaleniu zażalenia na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.
4. Zarzut czwarty, dotyczący okoliczności, że strona pozwana obniżyła stopień strony skarżącej i postanowiła jej nie awansować z naruszeniem regulaminu pracowniczego i zasady bezstronności.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2020 r. – 3M Belgium / ECHA

(Sprawa T-160/20)

(2020/C 201/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 3M Belgium (Diegem, Belgia) (przedstawiciele: J.-P. Montfort i T. Delille, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ECHA z dnia 16 stycznia 2020 r. (ECHA/01/2020), zatytułowanej „Włączenie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do kandydackiej listy substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV” do rozporządzenia REACH⁽¹⁾, w odniesieniu do umieszczenia na liście „kwasu perfluorobutanosulfonowego (»PFBS«) i jego soli”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem wymogów art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH oraz tego, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, ponieważ nie wykazała, iż przedmiotowa substancja powoduje prawdopodobne poważne skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem zasady pewności prawa, w tym zasady przewidywalności, ponieważ skarżąca nie była w stanie wskazać ani ustalić w jakikolwiek sposób definicji, kryteriów lub czynników wykorzystanych przez ECHA celem uzasadnienia jej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, 2006, s. 1).